

Johann Quistorp

**Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Quistorpius D. & Theol. Facult.
Senior. Ad Johannis Alberti Gammen, Theologiae Studiosi crudeliter ante aliquot
septimanas confossi funus, Quod moestissimus pater filio paratum cupit, Ad
mediam primam in templo Mariano omnes Academiae cives amice invitat**

Rostochii: Kilius, 1640

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777448009>

Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in J. A. Gamm.

Rostock.1640.

28

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOHANNES QVISTOR-

PIUS D. & Theol. Facult.

Senior

AD

JOHANNIS AL-
BERTIGAMMEN, TheologiaeStudioſi crudeliter antè aliquot ſeptima-
nas confoſſi funus,*v. Rost. ſt. a. 1742. p. 599.**Quod mæſtiſſimus pater filio paratum cupit,*

Ad mediam primam in templo

Mariano omnes Academiae cives

amicè invitat.

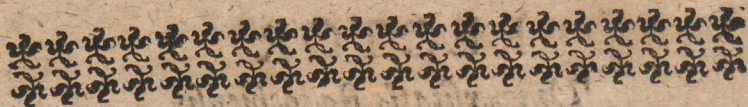

ROSTOCHII;

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XL.

18.

Um vir cordatus intue-
tur mores & vitam juventutis
Academicæ, quales hoc no-
stro seculo apparent, fieri non
potest, quin animo cogitet,
ore clamet, O tempora, O mo-
res. Etenim si redeamus cogitando in memo-
riam ejus ætatis quæ nostram antecessit, haud
dubie deprehendemus mutationem, quæ nec
ea ætate fingi à quoquam potuisset, nec fidem
inventura fuisset, si quisquam prævidisset ac
prævisam fando explicasset. Quis enim finge-
re esset ausus, quis prævidere, prædicere, quis
deniq; credere, futurum aliquando, ut Studio-
sus pietatis, cultor virtutis, honestatis & mo-
destiæ, professus amorem literarum, sapientiæ,
scientiæ, liberalium & ingenuarum artium,
sux conditionis non humanæ tantum, sed &
literariæ & pietatem professæ sensum ac memo-
riam omnem adeo planè deleteret abjiceretq; ex
animo, ut se nec hominem quidem esse memi-
nisset, quia planè in belluam degenerarit ac fe-
rinos mores abjectis humanis induerit, qui
pro studio pietatis, numinis ac legis divinæ
con-

contemptum, pro virtutis, honestatis & modestiæ cultu, vitiorum contrariorum sordes ac turpitudinem, pro literarum elegantium, sapientiæ, scientiæ, artium ingenuarum, quæ mores emolliunt, nec feros esse sinunt, amore, militarem ferociam ac barbariem vultu ac gestu profiteri non erubescat. Et tamen ea in tempora sumus redacti, ut & mores istos videamus, & juventutis vicem doleamus magis, quam emendare, serio ac sedulo studeamus aut etiam possimus. Nimirum *Fertur equis auriga, nec audit currus habenas.* De causa hujus mali forte an utile esset quærere, non minus quam de causa morbi epidemici urbem populosam infestanti: sed hujus hoc temporis non est: Fructus, quem hæ arbores ferunt, ante oculos quotidie versantur, & sensim ita crescunt, ut ne cognatum quidem sanguinem haurire scelerato ferro impia manus & parricidialis erubescat: quod facinus perpetratum est hujus anni mense primo, die tertio decimo, ab infelici bipede (Studiosum enim vel hominem appellare fas non videtur, imò nomen quoq; silentio obliterandum putarem, nisi publicis tabulis jam proscriptum fuisset) JOACHIMO WILANDO, adversus juvenem innocentissimum consobrinum suum, JOHANNEM ALBERTUM GAMMIUM, quem

natura fraternó amore complectendū ei com-
mendaverat. Sed vigilat Nemesis, vigilat ocu-
lus Dei vindex, nec dum conscientia infelicissi-
mi hominis obdormire potuit, aut si paululum
forre conniveat, ut furia, sio suæ ei & vehemen-
tius quidem, occurrent injuriæ, quæ nec respi-
rare quietum patientur. His illum hoc quidem
tempore commendabimus, & ad GAMMIUM
fato miserabili defunctum nos convertemus,
Is natus est Gnoia in hac nostra Megapoli An-
no 1618. die 12 Decembr. ex parentibus piis &
honestis. Pater DAVID GAMME Senatorii or-
dinis Vir prudentissimus: Mater ELISABETA
Wilandes mulier pietate & virtute singulari
prædita, Avus paternus Reverendus Vir Dn.
JOACHIMUS GAMME pastor Ecclesiæ Gra-
boviensis fidelissimus: Avia paterna GERTRU-
DIS Radow / Reverendi Viri Dn. M. LUCÆ
RANDOVII pastoris Ecclesiæ S. Marianæ hac
in urbe filia legitimis nuptiis procreata, Avus
maternus fuit JOACHIM Wiland / Illustrissi-
mi ac celsissimi Ducis Dn. VLRICI Princi-
pis Megapolitani p. m. vestiarius aulicus. Avia
materna ELISABET Hoppe. Videmus hujus
adolescentis majores utriusq; sexus pietate, pro-
bitate & aliis virtutibus ornatos: neq; natum
ex iis degenerem filium deprehendimus. Post-
quam

quam enim per lavacrum regenerationis mystico Ecclesiæ corpori insertus esset, ac prima pueritia defunctus, ludo literario, qui in patria erat, parentes eum commendarunt & institui curarunt usq; ad annum hujus seculi trigessimū tertium, quo Suerinum est missus, sed in isto ludo ultra annum non substitit: Inde Gustavo- vium commigravit ad biennium, & eo absoluto ad Hamburgense Gymnasium Anno triges- sexto se contulit, eiq; se toto triennio informā- dum tradidit. Anno triges. nono ad maternam Universitatis nostræ curam, institutionem ac tutelam se contulit, & quidem non infeliciter studia sua auspicatus est, cum neq; discendi cu- piditate, neq; ingenii capacitate destitueretur. Mores etiam præ se ferebat, quibus facile omnes familiari usu sibi notos conciliabat. Quod & hospites & inter Studiosos amici, quin & ipsi, quorum opera est usus, præceptores ve- re se testari posse profitentur. Et hæc auspicia feliciorum quoq; progressum promittebant, cum hostis humani generis infelicē consobri- num ejus incitat, ut hoc anno 1640. die decimo tertio Januarij, qui Hilario sacer est in Calen- dario, huic autem nostro parum hilaris illuxit, innocenti & fraterno sanguine parricidiales manus pollueret inter horā 7 & 8 vespertinam

& immani ac plusquam lethali vulnere confossum, sine ulla causa, humi publica in via sterneret, unde miserabilis adolescens neq; ipse surgeret vivus, nec ab aliis levare posset, quin animam in vestigio exhalaret. Hoc igitur exitu juvenis pius, probus & eruditus vitæ suæ finem invenit, miserabili quidem, si specie tenus & ex vulgari opinione res æstimetur, sed aliter judicat à Spiritu Sancto rectius informata ratio. Qui enim subita, & hujus quidem generis, morte intercipiuntur, ut omnes absolvi non possunt, ita nec damnari. Vita inspiciatur ante acta, quotidianæ poenitentiae usus, fructus ex vera fide nati ac veræ poenitentiae indices, quis ei homini quamlibet subito fato oppresso, coelestis regni hæreditatem abjudicet. Persarum veterum lex & mos laudabilis olim fuisse leguntur, ut ex ante acta vita reo in judicium adducto sententia diceretur: Si enim bona ejus facinora numero vincerent, candidum absolutionis calculum referebat; Si mala, nigrum. Certe speramus & caritas quæ suspicax non est, ut omnia, ita & hoc credit, hunc juvenem violenta, licet morte defunctum, beatorum coetui in coelo adjunctum esse; quia & apud nos quamdiu vixit, pie vixit, bonum certamen certavit, fidem retinuit, neque conscientiam data adyer-

adversario occasione violavit. Neq; ergo ulla
violentia felicitatem futura vitæ vel tollere vel
minuere potest, cum sciamus homines Deo car-
rissimos hunc gladio, alium igni, alium alio
modo ex hac vita exturbatos, homines, quibus
mundus indignus erat, quorum in oculis Dei
mors preciosa erat, licet ipsi mundo abomina-
biles ~~me in abipugna~~, ut Apostolus loquitur, & ~~me~~
~~ψυχα~~ viderentur. Non ergo subita, non violenta
mors à regno cœlorum excludet, quem Servatori
suo vera in eum fides commendat. Illius vitam sum-
mo dolore & lacrimis dignam iudicamus, qui Sa-
tanæ vinculis constrictus ambulat, hujus adeo in-
dignæ cædis nefarius autor, ex quibus ut aliquando
liberari possit, pro affectu Christiano ex animo pre-
camur. Vos vero juvenes Academici hoc nimis
triste exemplum intuemini, & quanto in periculo
ferocia vestra versetur, considerate. Gladiis armati
inceditis: cui bono, aut usui, cui fini? Defensio-
nis nimirum & inculpatæ tutelæ causa. Quid ergo
sibi volunt nocturni clamores, stricti etiam in filices
gladii, provocationes infestæ, pugnae indictivæ,
duella quasi per facialem denunciata? Circa puteum
saltatis, O juvenes, imò circa abyssum infernalem,
hostis est humani generis, qui vos ad periculosum
saltum, imò lapsum invitat, qui inlubrico sit facili-
mus. At honos noster hic agitur? Quis enim vel
madidi alicujus nautæ, vel ferocientis caculæ cõtu-
meliam ferre & concoquere potest sine vindicta?
Sero si hæc dicitis, iudicium vestrum desidero.
Estis enim, certè esse debetis divinæ & humanæ sa-
pientiæ Studiosi: Hoc ergo vobis divina, hoc hu-
mana

manae sapientiae studiū dicitur vel imperat? Vultis
vobis à Deo remitti longe maximos gravissimorum
peccatorum cumulos, vos homini imperito, qui le-
vissime dicti pulvere vos conspergit, gladium in-
tentatis: imo ne conspergit quidē prior, sed respon-
dit posterior. An Servator noster, an ejus discipuli
etiam graviter laesi ad vindictam provocarunt? Ne
humana quidem sapientia, si vel maxime divina scri-
ptura nostras vires esse videatur, nos aliter doc-
cet, cujus nescio studium quomodo ex ordine no-
stro sublatum sit. Ita sane friget, ut vel ipsa glaciem
possit frigidiorē reddere. Sed quid ego hanc mo-
vō amarissimam, inamabilis veritas odium parit.
Vos potius, juvenes Academici, adcoque cives
omnes moneo & hortor, ut humanitatis, cōditionis
& officii vestri memores id quod estis, esse velitis.
Homines estis, non bruta, pietatis & modestiae
Studioſi, non plebs & vulgus promiscuum sordi-
dumq; : legibus Academicis fidem juratam dedistis,
quod Rectoris hortātis ad honesta & officij vos ad-
monentis auctoritatem comiter agnoscere & obse-
quium ei debitum praeſtare velitis: Id si revera prae-
stabitis, laudem habebitis obedientiae & conscien-
tiam tranquillam: sin minus, nihil ego quidem
gravius addam, sed iudicium suum quisq; portabit.
Quanto autem frequentius ad hujus beati juvenis
exequias (humabitur autem in aede S. Johannis ho-
die hora media i. pom. conventu ad Mariae templum
indicto) comparebitis, tanto magis vestrum de a-
troci facinore iudicium, & Christianam erga defun-
ctum condolentiam declarabitis, imo & propriae
conditionis memoriam vobis renovabitis. P. P.
Rostochii, XXVI. die Martij c1o 1706 XL.
Sub Sigillo Rectoratus.

adversario occasione violavit,
 violentia felicitatem futuræ vitæ
 minuire potest, cum sciamus ho-
 rissimos hunc gladio, alium ig-
 modo ex hac vita exturbatos, h-
 mundus indignus erat, quorum
 mors preciosa erat, licet ipsi im-
 biles *περιβάγουσα*, ut Apostolus
ψυχοι viderentur. Non ergo subita
 mors a regno cœlorum excludet.
 suo verâ in eum fides commendat.
 mo dolore & lacrumis dignam judi-
 tanæ vinculis constrictus ambula-
 dignæ cædis nefarius autor, ex qui-
 liberari possit, pro affectu Christiani-
 camur. Vos vero juvenes Academi-
 triste exemplum intuemini, & qua-
 ferocia vestra versetur, considerate
 inceditis: cui bono, aut usui, cui-
 nis nimirum & inculpata tutela ca-
 sibi volunt nocturni clamores, stridi-
 gladii, provocationes infestæ, pu-
 duella quasi per facialem denuncia-
 saltatis, O juvenes, imò circa abyssi
 hostis est humani generis, qui vos
 factum, imò lapsum invitat, qui inli-
 mus. At honos noster hic agitur
 madidi alicujus nautæ, vel ferocien-
 meliam ferre & concoquere potest.
 Serio si hæc dicitis, iudicium ve-
 Estis enim, cerrè esse debetis divina
 pientie Studiosi: Hoc ergo vobis

